

Ο πρόεδρος της Κοινότητας Χάρης Δανάλης απαντά σε άρθρο του Γιώργου Χατζηβασιίλη

ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΙ ΤΗΝ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΜΕΛΩΝ
ΣΤΗΝ ΕΚΤΑΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Προς κ. Χατζηβασιίλη
Εφημερίδα "Ο ΚΟΣΜΟΣ"
Αγαπητέ κ. Χατζηβασιίλη,

Επιθυμώ να αναφερθώ σε ορισμένα σημεία του άρθρου σας που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "Ο ΚΟΣΜΟΣ" στις 24 Σεπτεμβρίου 2013, ημέρα Τρίτη. Το πρώτο σημείο αφορά το θέμα της ψηφίσεως που πραγματοποιήθηκε δια ανατάσεως της χειρός και όχι με ψηφοδέλτια. Τα ψηφοδέλτια είχαν προετοιμαστεί και ήταν έτοιμα να μοιραστούν στα μέλη για την ψήφιση των προτάσεων Α και Β σύμφωνα με τις προτάσεις την Επιτροπής Εργασίας. Ωστόσο, κατά την συνεδρίαση αυτές οι δύο προτάσεις τροποποιήθηκαν και συγχωνεύθηκαν σε μια νέα πρόταση που έγινε αποδεκτή από τα μέλη με αποτέλεσμα τα ψηφοδέλτια που είχαν προετοιμαστεί να είναι ακατάλληλα.

Ως αποτέλεσμα τα ψηφοδέλτια δεν δόθηκαν στα μέλη διότι θα έπρεπε να συνταχθούν με βάση την νέα πρόταση, που θα είχε ως αποτέλεσμα να προκληθεί σημαντική καθυστέρηση και ταλαιπωρία στα μέλη εάν λάβουμε υπ' όψη ότι ο χρόνος κατά τον οποίο τέθηκε η ψηφοφορία ήταν 5.10μ.μ.

Αναφέρετε στο άρθρο σας, ότι δεν μπορείτε να καταλάβετε γιατί απαιτείται το 75% της πλειοψηφίας των μελών για την ανακαίνιση του κυρίου και το 50% για την πώληση του κυρίου.

Κύριε Χατζηβασιίλη, εάν ήσαστε στην συνεδρίαση ή εάν είχατε επικοινωνήσει μαζί μου πριν από την συγγραφή του άρθρου σας, θα σας είχα εξηγήσει γιατί αυτό συμβαίνει. Τα μέλη θα πρέπει να καταλάβουν πως το Καταστατικό και ο Νόμος Περί Εταιρειών λειτουργεί αναφορικά με τις Εταιρείες και ειδικότερα με την Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα.

Σύμφωνα με το άρθρο 36 του Καταστατικού, που προϋπήρχε στην Κοινότητα από το 1898 και σύμφωνα με τον νόμο Περί Εταιρειών, όλες οι αποφάσεις που αφορούν την Κοινότητα και όλες οι υποθέσεις της Κοινότητας αποφασίζονται από το εκλεγμένο Διοικητικό Συμβούλιο.

Αυτό περιλαμβάνει τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την πώληση των κυρίων, την αγορά κυρίων, δαπάνες και οποιαδήποτε άλλα θέματα εκτός από τα θέματα που δίδονται στα μέλη κατά την Γενική Συνέλευση, δηλαδή την

εκλογή επιτροπής, τις αλλαγές στο Καταστατικό, τον διορισμό ορκωτού λογιστή, την εκλογή εφορευτικής επιτροπής και την Έγκριση του Ισολογισμού.

Το Διοικητικό Συμβούλιο μέχρι το 2008 είχε το καταστατικό και νομικό δικαίωμα να πωλεί οποιοδήποτε κτίριο, χωρίς την σύγκληση έκτακτης γενικής συνέλευσης των μελών. Μέχρι τις τροποποιήσεις του Καταστατικού το 2008, εάν τα μέλη επιθυμούσαν να αποτρέψουν το Συμβούλιο από την πώληση ενός κυρίου, ήταν υποχρεωμένοι να καλέσουν Έκτακτη Γενική Συνέλευση και να θέσουν πρόταση που θα παρεμπόδιζε την πώληση.

Μια τέτοια απόφαση, που αποτρέπει την πώληση, σύμφωνα με το άρθρο 36 του Καταστατικού, απαιτεί το 75% της πλειοψηφίας των μελών.

Το 2008, συμφωνήθηκε από τα μέλη σε μια Έκτακτη Γενική Συνέλευση, ότι θα πρέπει τα μέλη να αποφασίζουν για το δικαίωμα της πώλησης των κυρίων και όχι το Διοικητικό Συμβούλιο και ήταν τότε που το Καταστατικό τροποποιήθηκε ώστε η πώληση οποιοδήποτε κυρίου να αποφασίζεται σε Έκτακτη Γενική Συνέλευση και η απλή πλειοψηφία να απαιτείται για την πώληση.

Η επιτροπή που εξέτασε το Καταστατικό το 2008 αλλά και το 1999, και στις δύο περιπτώσεις αποτελείτο περίπου από 12 μέλη και διορίστηκαν από την Γενική Συνέλευση των Μελών, συμπεριλαμβανομένων και μελών του Συμβουλίου. Κανείς δεν πρότεινε ότι το άρθρο 36 ήταν αντιδημοκρατικό και ότι πρέπει να αλλάξει. Εάν αυτή η τροποποίηση δεν είχε γίνει, και το Συμβούλιο είχε αποφασίσει να πωλήσει κάποιο κτίριο, για να ανατραπεί μία τέτοια απόφαση θα απαιτείτο το 75% της πλειοψηφίας των μελών.

Τα μέλη έχουν από το 1898 βιώσει με αυτό το Καταστατικό, υπήρξαν τροποποιήσεις αλλά το άρθρο 36 δεν προτάθηκε για αλλαγή. Εάν τα μέλη θεωρούν ότι το Καταστατικό και ο Νόμος δεν είναι δημοκρατικός, τότε είναι δικαίωμα τους να προτείνουν αλλαγές στο Καταστατικό που θα εκφράζουν αυτά που πιστεύουν ότι είναι δημοκρατικά.

Αναφέρεται το άρθρο σας, στην πώληση των κυρίων δίπλα στην Αγία Σοφία στην δεκαετία του 1970. Για πολλά χρόνια, τα κτίρια στην περιοχή του Paddington που

το Συμβούλιο είχε τα Γραφεία του δεν εξυπηρετούσε τις ανάγκες των μελών και πολλές προσπάθειες είχαν γίνει να εξευρεθεί ένας κατάλληλος χώρος που τα γραφεία θα μπορούσαν να μετακινηθούν και που θα ήταν σε θέση να προσφέρει στα μέλη μας αυτές τις ανέσεις που έλειπαν από το Paddington. Για αυτόν τον λόγο τα σπίτια πωλήθηκαν και τα χρήματα των πωλήσεων χρησιμοποιήθηκαν για την αγορά του Rockdale.

Η Κοινότητα εκείνη την εποχή δεν διέθετε επαρκή κεφάλαια ή εισοδήματα για την αγορά ενός ακινήτου ή να έχει την ικανότητα να δανειζεται. Τα κτίρια ήταν σε πολύ κακή κατάσταση, χρειάζονταν δεκάδες χιλιάδες δολάρια να δαπανηθούν για την ανακαίνισή τους και όσο μπορώ να θυμηθώ σε δύο από τα σπίτια λαμβάναμε ενοίκια από «Προστατευόμενους ενοικιαστές». Τα κτίρια πωλήθηκαν στην τιμή της τότε αγοράς και με τα χρήματα των πωλήσεων αγοράστηκε το Rockdale. Τώρα μετά από 40 χρόνια είμαστε όλοι σοφοί μετά το συμβάν.

Αναφέρετε στην προτεινόμενη αγορά του ακινήτου του Salvation Army στο Marrickville. Το Συμβούλιο εκείνη την εποχή απεφάσισε να κάνει μία προσφορά στο Salvation Army για την αγορά του ακινήτου επί της οδού Livingstone στο Marrickville.

Δόθηκε γραπτή προσφορά και από μνήμης προσφέρθηκε το ποσό των \$400.000, ποσό που το Συμβούλιο έκρινε ότι ήταν η αξία αγοράς του ακινήτου. Το Salvation Army, με το οποίο είχαμε συνάντηση, μας ενημέρωσε στην συνέχεια ότι αποσύρανε το ακίνητο από την πώληση, όπως συνέβη. Τώρα να κρίνομε το τότε Συμβούλιο, είναι νομίζω εντελώς άδικο και κακόβουλο.

Περατέρω, θέλω να αναφερθώ σε ένα θέμα που προέκυψε κατά την Έκτακτη Γενική Συνέλευση της 22 Σεπτεμβρίου 2013 ως και σε προηγούμενη Έκτακτη Γενική Συνέλευση. Τέθηκαν ερωτήματα για το ποσό του Κοινοτικού χρέους και πάλι εμμέσως έγινε η κριτική κατά του Συμβουλίου, από καιρό σε καιρό. Το 1991, αγορά-

στηκε η Κοινοτική Λέσχη στην Lakemba έναντι του ποσού των \$1.700.000.

Επιπλέον, περίπου \$300.000 δαπανήθηκαν για την αγορά επίπλων και μηχανημάτων ως και για την ανακαίνιση της Κοινοτικής Λέσχης ώστε να είναι κατάλληλο το κτίριο για τα μέλη μας. Εάν προσθέσετε το τέλος χαρτοσήμου της αγοράς και το κόστος της μεταβίβασης της άδειας ποτού, το δάνειο που πάρθηκε ήταν περίπου \$2.000.000.

Το 1993 αγοράστηκε το ακίνητο στο Earlwood, 22 Winston Avenue, δίπλα στο ακίνητο του Γηροκομείου έναντι του ποσού των \$218.000, πάλι με χρήματα που δανειστήκε η Κοινότητα. Το 1994 δανειστήκαμε άλλα \$530.000 για να αγοραστούν το εργοστάσιο και το ακίνητο δίπλα στην Κοινοτική Λέσχη. Στην συνέχεια, το 2002 για την επέκταση του Γηροκομείου δανειστήκε η Κοινότητα το ποσό των \$2.000.000. Αν προσθέσουμε τα ανωτέρω ποσά, ανέρχονται σε σχεδόν \$3.000.000 και όπως όλοι συμφωνούμε τα χρήματα αυτά έπιασαν τόπο!

Τέλος, θέλω να αναφερθώ στην συμπεριφορά ορισμένων μελών κατά την Έκτακτη Γενική Συνέλευση της 22 Σεπτεμβρίου 2013 ως και σε λιγότερο βαθμό κατά την Έκτακτη Γενική Συνέλευση της 26 Αυγούστου 2012.

Είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας πλέον των 30 ετών, δύο έτη από το 1975 έως 1977 ως Αντιπρόεδρος και 28 έτη ως Πρόεδρος από το 1977 έως 1997 και από το 2005 έως 2013. Ποτέ δεν συνάντησα την αντιπαλότητα την αγένεια και την έλλειψη σεβασμού και την αντιδημοκρατική συμπεριφορά ορισμένων μελών της Κοινότητας. Αυτή η συμπεριφορά δεν ήταν μόνο από τα σχετικά νέα μέλη, αλλά και από παλαιά μέλη της Κοινότητας, ως και από άτομα που υπηρέτησαν στο Διοικητικό Συμβούλιο ως και από δύο πρώην Προέδρους.

Στο παρελθόν είχαμε διαφορές και διαφωνίες και από ότι θυμάμαι τα αντιμαχόμενα μέρη είχαν την ευκαιρία να αναλύσουν την

θέση τους και να ακουστούν οι γνώμες τους σε κόσμιο περιβάλλον όπως αρμόζει σε έναν οργανισμό όπως η Ελληνική Κοινότητα. Η συμπεριφορά ορισμένων μελών κατά την Έκτακτη Γενική Συνέλευση ήταν απερίγραπτα αγενής, εκφοβισμό σε άλλα μέλη και μη δημοκρατική.

Υπήρξαν περιπτώσεις που διέκοπταν τους ομιλητές όταν διαφωνούσαν με τις απόψεις τους και περιπτώσεις κακοποιήσεων των ομιλητών και άλλων μελών. Υπήρξαν ύβρεις κατά της έδρας, απειλές μη εμπιστοσύνης έδρας (προτάσεις μομφής), υπήρξε εκφοβισμός των μελών κατά την διάρκεια της ψηφοφορίας με ανάταση χειρός κατά των ανακαινίσεων, κραυγές «Προδοτή» και πολλά άλλα περιστατικά ανάρμοστη συμπεριφοράς, που στόχο είχαν τον εκφοβισμό των μελών στην ελεύθερη έκφραση των απόψεών των και το δικαίωμα να ψηφίσουν ως επέλεξαν.

Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά στο τέλος της ψηφοφορίας είχαμε συνθήματα που τραγουδούσαν κάποια μέλη της «νεολαίας», σαν να ευρισκόμαστε σε διαδήλωση στον δρόμο.

Εγώ και τα άλλα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής γνωρίζαμε ορισμένα από αυτά τα περιστατικά, αλλά δεν ήμασταν σε θέση να εκτιμήσουμε την έκταση της κακοποίησης παρά μόνο όταν πληροφορηθήκαμε μετά το τέλος της Συνεδρίασης. Αν γνωρίζαμε τι συνέβαινε θα μπορούσαμε να ανταποκριθούμε με αυτά με τον κατάλληλο τρόπο.

Πρόκειται για μια εξέλιξη που είναι λυπηρή να υφίσταται στην Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα της Νέας Νοτίου Ουαλίας καθώς οι Συνεδριάσεις που πραγματοποιήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια έγιναν, δεν έχει σημασία ποιο ήταν το θέμα και πόσες διαφορετικές απόψεις υπήρχαν, σε ένα πολιτισμένο και δημοκρατικό περιβάλλον και με σεβασμό σε όλες τις απόψεις.

Χάρης Δανάλης,
Πρόεδρος Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας ΝΝΟ